
HUSZONHÉT ÉV

Huszonhét év egy emberöltő. Manapság viszont a férfikor nyitánya, amikor elérkezik a nagy tettek ideje. A mi esetünkben ez az idő sajnos nem a kiteljesedés ideje, hanem a számvetése és a kényszeres búcsúé. Mert ez a *Kisebbségkutatás* utolsó száma.

Idézzük fel a folyóirat első számában megfogalmazott hitvallást, amelynek lényege: a mély és igaz önismeretből táplálkozó gondolkodás teheti csak hitelessé a másik ember iránti megismerési szándékot. Esetünkben természetesen mindezt a parancsot közösségi (nemzeti, csoport) dimenzióban kell érteni, értelmezni. Az átfogó célok tekintetében az évek során nem változtak a szerkesztői elvek. Ezek közül a legfontosabbak: a magyarság és a velünk, szomszédságunkban élő népek, nemzetek viszonya, ennek történeti, jogi, politikai, nyelvi, kulturális vonatkozásai. Természetesen bekövetkeztek olyan világtörténelmi jelentőségű fejlemények, (pl. az EU-csatlakozás, a világméretű migrációs hullám, amely alapvetően megváltoztatta a többség-kisebbség viszonyt), amelyeket az alapításkor nem láthattunk, de a fejleményeket, azok következményeit igyekeztünk beépíteni szerkesztési gyakorlatunkba. A *Kisebbségkutatás* máig ezt az elvet követte: az utókor talán eldönti, milyen sikerrel tette a dolgát. Tárgyszerűen szemlélve a huszonhét évet: az alapítástól kezdve 105 folyóiratszámot, az angol nyelvű *Minority Studies* évkönyvből 19 kötetet, a *Kisebbségkutatás könyvek* sorozatban 106 könyvet adtunk ki. Sikerült megnyernünk szerkesztőbizottsági tagnak, szerzőnek, referáló-nak prominens személyeket és a legutóbbi idők kivételével támogatókat, és ami a legfontosabb: kialakult a folyóirat körül egy értő és hűséges olvasói réteg, olyan emberek csoportja, akik miatt leginkább sajnálhatjuk a befejezést.

Köszönet jár ezért mindenkinek, akik segítették életben tartani a lapot.

Végszóként, bármennyire is nehezemre esik, nem ígérhetek biztató jövőt, mert nem látok a palettán olyan orgánumot, amely a Kisebbségkutatás helyét tudná vagy akarná elfoglalni. Mert hiányzik a szándék is küldetésünk folytatására.

Ám az evilági árnyakat hitünk szerint eltünteti a Mindenható bölcsességébe vetett töretlen bizalom fénye, és az Arany Jánostól származó parancs: „Légy hű, s bízzál jövődbe nemzetem”

Cholnoky Győző